

Sygn. akt I C 27/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Iwona Długoborska**

Protokolant: Aleksandra Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2017 r. w Wyszkowie

na rozprawie sprawy

z powództwa **Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **S. Z.**

o zapłatę

o r z e k a:

1. zasądza od pozwanej S. Z. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 302,78 (trzysta dwa, 78/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.07.2016 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej S. Z. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 167 (sto sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 27/17

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) SA

z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej S. Z. kwoty 302,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23.06.2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że łączyła go z pozwaną umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie której pozwana zobowiązała się do zapłaty składki. Wskazał, że na sumę dochodzoną pozwem składają się kwoty:

- 282 zł z tytułu niezapłaconej raty składki z umowy OC,

- 20,78 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczonych za okres od dnia 09 lipca 2015r. do dnia 30 czerwca 2016r.

W piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2017r. (k.44) pełn. powódki sprecyzował, iż pozwana nie uregulowała drugiej raty składki ubezpieczeniowej i z tego tytułu strona powodowa dochodzi zapłaty należności w niniejszym postępowaniu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 30 września 2016r.

w sprawie VI Nc - e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości uwzględniający roszczenie powoda (k. 8). Pozwana zaskarżyła ten nakaz w całości domagając się jego chylenia. Podniosła, że godzi on w

jej interesy prawne i majątkowe, narusza jej prawa konstytucyjne oraz zasady: słuszności, logiki, doświadczenia życiowego i współżycia społecznego. Wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej J. T.. Podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z dnia 27 października 2016r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę w trybie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. do rozpoznania tut. Sądowi (k.21).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09 października 2014r. pozwana zawarła z Towarzystwem (...) SA z siedzibą w W. na okres do 08 października 2015r. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza samochodu osobowego marki M. (...). C. nr VIN (...) nr rej. (...). Łączna składka ubezpieczeniowa z tego tytułu wynosiła 1.131. Termin płatności drugiej raty składki określonej na sumę 282 zł przypadła na dzień 08 stycznia 2015r.(polisa nr (...) - k. 34 -35). Aktualnie pozwana nosi nazwisko M. – Z. (odpis skrócony aktu małżeństwa - k. 15 -16).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Przepis ten koreluje z zasadą obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu odpowiedzialności cywilnej ustanowioną w art. 34 ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 2060 z późn. zm). Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy ubezpieczenia OC z powodem, ani jej treści. Wynika z niej, że z tego tytułu pozwana zobowiązała się do zapłaty składki w wysokości 1131 zł, płatnej w 4 ratach: pierwsza rata w kwocie 285 zł płatna w terminie do dnia 23.10.2014r., trzy kolejne raty w kwotach po 282 zł płatne w terminie do dnia 08.01.2015r., 08.04.2015r. i 08.07.2015r. Obowiązkiem pozwanej było terminowe uregulowanie składki z tytułu ubezpieczenia. Powód zarzucił, że pozwana nie uregulowała drugiej raty składki, w kwocie 282 zł. Wbrew obowiązującej w postępowaniu cywilnym zasadzie kontraktowości (art. 6 kc, 232 kpc, 217 kpc) pozwana nie wykazała, że wywiązała się z tego obowiązku. Nie wykazała, że zapłaciła sporną składkę. Nie negocjała jej wysokości, ani też wysokości skapitalizowanych odsetek za opóźnienie, powstałych na skutek uchybienia terminowi płatności drugiej raty składki (08.01.2015r.). Uprawniało to powoda do wyliczenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. Powód dokonał tego w prawidłowy sposób.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzut ten okazał się chybiony. Zgodnie z art. 117 § 1 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się zarzutu przedawnienia (art. 117 § 1 k.c. i art. 117 § 2 zd. 1 k.c.). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (art. 118 k.c.). Z przepisem tym koreluje przepis art. 819 § 1 k.c. który stanowi, że roszczenia ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. 1 k.c.). Z treści umowy zawartej przez strony jednoznacznie wynika, że termin płatności II raty składki ubezpieczeniowej upłynął w dniu 08.01.2009r. Roszczenie o zapłatę tej należności stało się wymagalne dnia następnego, czyli 09 stycznia 2015r. W tej chwili rozpoczął się bieg terminu przedawnienia roszczenia z tego tytułu,

określony w art. 819 § 1 kc i do chwili obecnej jeszcze nie upłynął. Tym bardziej, że z chwilą wytoczenia powództwa w sprawie nastąpiło jego przerwanie. Bieg przedawnienia roszczenia przerywa się bowiem przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). W okolicznościach stanu faktycznego sprawy oznacza to, że z chwilą wytoczenia powództwa przeciwko pozwanej, co miało miejsce w dniu 01.07.2016r., nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia roszczenia z tytułu zapłaty raty składki.

Reasumując – podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia był niezasadny. Pozwana nie wykazała również, że zapłaciła ratę składki z terminem płatności określonym na dzień 08.01.2009r. Prowadziło to do uznania, że powództwo w sprawie zasługuje na uwzględnienie. Wobec tego Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku.

O odsetkach orzeczono jak w pkt 1 wyroku na podstawie art. 481 kc. Powódka wniosła o ich zasądzenie w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01 lipca 2016r., co było uzasadnione w okolicznościach stanu faktycznego sprawy. W tym dniu powódka wystąpiła z powództwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Odsetki od należności objętej powództwem naliczyła do dnia poprzedzającego jego wniesienie. W dalszym ciągu należały się one powodowi od dnia wytoczenia powództwa w sprawie.

Oddaleniu podlegał wniosek pozwanej o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej J. T.. Nic nie przemawiało za uwzględnieniem tego wniosku. Charakter prawny roszczenia nie daje podstaw do uznania, że w sprawie niniejszej występuje przypadek współuczestnictwa materialnego, koniecznego lub jednolitego w rozumieniu art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 72 § 2 k.p.c. oraz art. 73 § 2 k.p.c. W sprawie nie zachodziły też przesłanki z art. 194 § 1 kpc czy 195 § 1 kpc. Co istotne, z treści art. 808 § 2 zd. 1 k.c. jednoznacznie wynika, iż roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu. Według treści umowy ubezpieczenia OC z dnia 09 października 2014r. (k.34) status ubezpieczającego posiada jedynie pozwana. Z kolei J. T. figuruje w tej umowie jedynie jako współwłaściciel pojazdu objętego ubezpieczeniem.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. biorąc pod uwagę jego wynik. Pozwana przegrała proces. Zobowiązana jest więc zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Składały się na nie: opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w stawce minimalnej 120 zł (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 z późn. zm.) według stanu prawnego obowiązującego 26 października 2016r. mającego zastosowanie w niniejszej sprawie w oparciu o § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1667) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wobec tego Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku.